

det igjennem særegne; dertil af Ministeriet approberede. Blanketter bliver almindelig kjendeligt, at Oplagshuset nyder en Art af offentlig Beskyttelse; allerede finder sin Plads i Lovens 1ste Paragraph.

Endnu skal Udvalget tilføie, at Oplagshusene under denne Indretnings videre Uddannelse muligt ogsaa kunne benyttes af Landbostanden, og at der derfor ikke er tilstrækkelig Anledning til at indskrænke Anvendelsen til Håndlende og Fabrikanter alene. Udvalget har i lige Maade antaget, at Angivelsen af Størrelsen af de Varepartier, der kunne optages i Lagrene, finder sin rette Plads i Bestægtterne for de enkelte Varehuse, og at det er ufornødent at optage den i og for sig svævende Bestemmelse, som i saa Henseende indeholdes i Lovudkastets Beskrivelse.

3 Overensstemmelse hermed foreslaaer Udvalget første Paragraph affattet saaledes:

„Justitsministeriet bemyndiges til at meddele Interessensklaber eller Enteltmand, der agte at oprette Oplagshuse, Berettigelse til at udfærdige Beviser for Varesnes Modtagelse (Oplagsbevis), paa særegne dertil af Ministeriet udfærdigede eller mærkede Blanketter med den Virkning, at de oplagte Varer ikke kunne afhændes eller pantsættes undtagen igjennem en Overdragelse eller Pantsætning af Beviset selv, og et heller gjøres til Gjenstand for Arrest, Beslag eller Execution, uden igjennem en Forsøgning mod Beviset“.

Maatte den foreslaaede Forandring af Lovudkastets § 1 vinde Bifald, vil det være fornødent, at § 3 ændres i Overensstemmelse hermed.

3 Forbindelse med de ovenfor fremsatte Bemærkninger om Oplagsbevisets rettlige Betydning skal Udvalget endnu tilføie, at der efter Indholdet af § 5, hvorefter Documentet kan komme til at lyde paa Ihendehaver, synes af Tøie til at bestemme, at det ogsaa i saa Tilfælde ganske skal stilles lige med en Forfribning paa Ihendehaver, hvisølge den godtroende Erhverver anses som Eier. Den Indskrænkning, som herved gjøres i de sædvanlige

Regler om Eiersens Tilbageføgningsret, vil vist nok findes i fuld Overensstemmelse med Sagens Natur og Institutets Væsen. Billiges denne Betragtning, formener Udvalget, at der turde være Anledning til at sætte en saadan Bestemmelse i Forbindelse med Reglerne om Endossement i § 5. Derimod skjønner Udvalget ikke rettere, end at det andet Punktum af denne Paragraph bør udgaae. Den i samme udtalte Regel om, at Endosatarius indtræder i Endosentens Retforhold, er nemlig ikke ubetinget rigtig, da Endossementet ogsaa kan have Betydning som Fuldmagt (jfr. Motiverne p. 8 1ste Spalte og Fødg. om Begler af 18de Mai 1825 § 12) og i Tilfælde af, at Endossementet indeholder en Eiendomsoverdragelse, er aldeles overflødig.

Ved Lovudkastets øvrige Indhold har Udvalget ikke fundet noget Væsenligt at ændre. Vel er det nemlig klart, at flere af Bestemmelserne i samme, til Exempel 2det Stykke af § 4, § 7 m. m., falde udenfor Lovens Ramme, forsaavidt som de ikke indeholde særegne Begunstigelser, der ville være afhængige af nogen Bevilling, men ikkun Udvilling af Retregler, som af sig selv ville træde i Anvendelse. Men denne Omstændighed vil alene kunne medføre en Forandring af Lovens Titel, og det synes i og for sig ganske hensigtsmæssigt, at Loven giver et kort Omrids af Institutionens rettlige Stilling, dennes væsentligste Rettigheder og Forpligtelser. Det har i saa Henseende endog været sat under Spørgsmaal i Udvalget, om det ikke maatte være rigtigt udtrykkelig i Loven at tilføie, at Bestyrelsen i Tilfælde af, at Oplæggeren misligholder sine Forpligtelser, maa være berettiget til at afhænde de oplagte Varer med et kort Barsel enten ved offentlig Auction eller ved autoriseret Mægler; men det er blevet antaget, at Reglerne for disse og beslægtede Tilfælde maae kunne finde deres Plads i Bestægtterne.

Derimod turde det være rettest i Loven selv at optage en udtrykkelig Bestemmelse om, at Oplagsbeviset i Righed med egentlige Gjældsbeviser kan gjøres til Gjenstand for Pantsætning, og det saavel for haandsaet Pant som for Underpant. Dette følger af Documentets